

[Aage Fogh.]

vil klage, tre Dage, forinden han indgiver Klagen, skal have sendt et anbefalet Brev til den Mand, han vil klage over. Er det nu ikke lidt højtideligt, at Naboer skal til at skrive anbefalede Breve til hinanden. Det har dog altid været saadan, at danske Landmænd har kunnet tale sammen indbyrdes. I samme Paragrafs Stk. 4 staar der, at Klagen skal indgives snarest, naar Krydsningsfare kan konstateres.

Da det vel er Hensigten at skabe saa faa Gnidningspunkter som muligt, synes jeg, det bedste vilde være at sige til Landmændene, at de, inden de tager Avlen op af en af de Roefrøagrøder, der er omtalt i Lovforslaget, skal forhøre sig hos de Naboer, der ligger inden for den Radius, inden for hvilken Krydsningsfare er til Stede, om de har Frøagrøder, som der er Fare for kan krydsbefrugte den Frøagrøde, de tænker sig at tage Avlen op af, idet Forholdet er det, at begge Parter er interesseret. Selvfølgelig driver en ganske ligegyldig Husfidsfrøavl, er interesseret i, at der ikke sker en Krydsbefrugtning, og derfor interesseret i i Tide at forhindre, at der bliver saaet eller plantet. Saa bliver vi ogsaa fri for Erstatningsspørgsmaal i den Forbindelse.

Saa vil jeg nævne et Spørgsmaal om Omkostningerne ved Voldgiften. Jeg ved af Erfaring fra Husdyrvoldgiften, at Forlig i mange Tilfælde brister paa Omkostningsspørgsmaalet, og jeg vil spørge, om der ikke var Mulighed for paa en eller anden Maade at skaffe de nødvendige Penge, saa at der i Tilfælde af Forlig ikke var Omkostninger at betale. Det er min Erfaring, at Forlig i mange Tilfælde strander paa Spørgsmaalet om de faa Kroner, Formanden skal have i Rejsegodtgørelse. Hvis der var Mulighed for at skaffe de nødvendige Midler, vilde der blive Forlig i større Udstrækning.

Hvis jeg skal samle mine Udtalelser, gaar de ud paa, at Afsnittet om Smittefare udgaar, at det paalægges Landmændene, inden de optager Frøavl, at forhøre sig i det Distrikt, hvorfra Faren kan stamme, og at det gøres lidt billigere at slutte Forlig.

Lynnerup Nielsen: Det er første Gang, der lovgives paa dette specielle Omraade, og Rækkevidden og Omfanget af denne Lov er det vel vanskeligt at skønne over i Øjeblikket. Det synes i hvert Fald for mig, som om Lovforslaget er saare fornuftigt affattet. Det er delt i 2 Afsnit. Der er

først og fremmest Afsnittet om Krydsbefrugtning og dernæst det Afsnit, hvori der gives Landbrugsministeren og Planteavlsudvalget en Ret til at give Loven et udvidet Omraade.

Min Gruppe har intet særligt at indvende mod Lovforslaget. Vi forbeholder os dog at tage endelig Stilling til det, indtil det har været behandlet i det Udvalg, der ønskes nedsat, uanset om det falder i vor Lod at faa indvalgt et Medlem i dette Udvalg eller ej.

Tholstrup: Lovforslaget burde egentlig hedde Forslag til Lov om godt Naboskab; det har man hidtil kunnet klare sig med. Men jeg skal indrømme, at der paa visse af disse Omraader kan tiltrænges noget fastere Regler. Hvis der ikke fra anden Side var fremkommet saa mange Indvendinger mod Lovforslaget, kunde jeg maa ske have gjort enkelte Bemærkninger om dets Indhold, men jeg synes, det efterhaanden er blevet saa godt krydsbefrugtet fra forskellig Side, at den Lov, der vil komme ud af Udvalgsbehandlingen, sikkert vil blive god. Jeg afventer derfor et godt Resultat af denne.

Landbrugsministeren (Bording): Saa vidt jeg kunde forstaa af de Udtalelser, der er fremsat, er der ingen, der har gjort Indvendinger mod selve Lovforslagets Gennemførelse. Paa den anden Side fik jeg det Indtryk, at der var enkelte, der ikke vilde udtale sig for velvillig Behandling af Lovforslaget; jeg maa derfor nøjes med at takke dem, der har givet Udtryk for en saadan Velvilje.

Med Hensyn til de Indvendinger, der er gjort over for Lovforslaget, tror jeg, at de Medlemmer har Ret, der har udtalt, at de Betænkeligheder, der kunde være, og de Ændringer, man eventuelt kunde ønske indført, bedre kan drøftes i et Udvalg end her. Det er ikke for mig afgørende, om Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er forelagt. Jeg har for mit Vedkommende, da Forslaget blev præsenteret for mig, ment, at selv om jeg personlig vilde nære nogen Betænkelighed ved Lovforslagets Affattelse af enkelte Bestemmelser, vilde jeg ikke paatage mig Ansvar for, at Forslaget, som det foreligger, ikke kom til Behandling her i Tinget, eftersom jeg føler mig overbevist om, at der her er Tale om en større Sagkundskab vedrørende de omhandlede Spørgsmaal, end jeg er i Besiddelse af. Derfor har jeg fremsat Lovforslaget til Behandling, og jeg er rede